HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

עושין פסין פרק שני עירובין כא.

מטפס. לוחז בידיו ורגליו בכתלים ובכנס ויוצא. מטפס קרפי"ר בלע"ז: **מידי דחזי לאדם.** כיון דמיס מצוי להו מחיקה בעינן מיס חשובין: **אם היו רחבין.** ואינו יכול לטפס מותר לו למלאות ולשתות: **ויתן לפני בהמתו.** הוא עלמו אינו מותר למחות הכלי לפניה: **מה הועילו.** בתמיה. הרי הועילו למלאות מן הכור שהוא רשות היחיד: **אין בורגנין בכנכל.** למאי בכיצד מעברין (לקמן ד' נה.): **אם היו בורגנין חוץ לעיר בתוך ע' אמה ושיריים מתעברין עמה ומולדין תחוס העיר אפי' הכלן ומה הן בורגנין שוכות שעושין שומרי העיר ואינו דבר קבוע וקאמר ר' ירמיה להקך בורגנין אין בכנכל כלו' ואין מתעברין עם העיר לבנכל אימא בידקי למיל ושטפי להו הלכך לא חשיבי מידי: בחוף לארן.** בשאר ארלות לבד מבבל: **דלא שכיחי מפיבחא.** להיות תלמידים הולכים מעיר לעיר ללמוד תורה ופסי בירלות לא הותרו אלא לעולי רגלים ולכיולא בהן שהולכין לדבר מלוה: **דשכיחי גבי.** דגבי להו הלכך לא חשיבי להיות בתים: **דשכיחי מיל.** ולא הותרו פסי בירלות אלא למקום שהיכין מי גשמים לכנסן ולשתות מהן לאיכא דוחק: **אמרי דקאתיסיבו מכרגא לבי ניסבתא דניסן.** שמעתי שהומרי' עליכם שאתם בחין מברגים לבי כיסבתא דלבילא בשבת. מקום היה בבבל שאם היה מתפלל לבילא דלבחיבו) וכוין פתיחן ליה בעלייתיה: **אמאי קא אמריבו אבורגנין.** שיש בורגנין משבעים אמה לשבעים אמה: **מפוסף.** עיירות חריבות ושאתרו שם מחילות מן הבתים ואמרי' התם בפ' בילד מעברין (שם נה:) נפש שלא נפרלה דהיינו מלבת קבר מתעברת עם העיר ואע"פ שאינה בית ממש: **בשבעים אמה ושיריים.** שני שלישי אמה דהוי שיעור בית סאתים כמלר המשכן כדאמרי' לקמן (ד' מז.) נותנין קרפף לעיר לכל שבעים אמה ושיריים שמוך לעיר הוי עיר: **גל מכלה דאיכי קן.** לקוף) כל דבר יש קן למנוף קופו לבל מלוחך דמבזה מאד ואין קן לתכלה שלה: **גת פירשו.** מיזהו קן שיעורו: **ויפרוש לוחה לפני.** מגילת תורה שבעל פה הרלתו: **וכן הוא אומר.** לקיים לשון פורענות הוא: **והגה.** לשון שמחה: **עשרים באמה.** אמה[ם] של הקדוש ברוך הוא: **ורחבה עשר.** כשהיא עשה היינו כפולה: **כי פשטה.** לכפילתה הויא עשרים בעשרים: **כי קלפה נה.** דתניא קליפה זו ברחב מביריתה שיהא כל כתיבה מלא לחלד: **הויא נה ארבעי.** חורך ברוחב כ': **ושמיט בזרת תכן.** מדת עולם [9] חלי אמה על חלי אמה לא וחשוב כמה חלי אמה על חלי אמה יש בגגילה ותמלא שלשה חלפים ומחמיש כילד עשה מעשרים אמה רוחב לרועות של רוחב חלי אמה הרי כאן מרבעים לרועות וכל אחת מרבעים אמה לאורכה של מגילה הרי אלף ושש מאות אמה חורך שהן שלשה חלפים ומחמיש זרתות: **דודאי מחנים.** קירות נחושת מלאות תמנים: **מועדים.** מוכנים:

מידי דחזי לאדם בעינן. ואוסקין אם הגמל לגעיל היינו נמי במידי דחזי לאדם אי נמי מיירי בהיתר לחזי ולא בין הפסקין אי נמי הואיל ותחילת התיקון הוי במידי דחזי לאדם שרי בכל ענין לגורך בהמה ות"ת אמתי בעינן מידי דחזי לאדם כיון דלא שרי אלא לגורך בהמה וא"ל אפי' הכי לגורך בהמה ומשמיילו אם שרי לאדם והא דאמרינן בשמוך ואם היו לחבים לאדם נמי שרי היינו לגלות לגורך אדם אי נמי הא דאמרינן לא הותרו אלא לגורך בהמה היינו תחילת התיקון אבל בשבבר נתקן לגורך בהמה שרי אף לגורך אדם לבתחילה גלות ואם היו לחבים שרי לתקן לפי' לגורך אדם ואפי' שפיר הא דאמר לעיל אבר שרשאה נכנס בין הפסקין מותר לטלטל מתוכה בין הפסקין ומבין הפסקין לתוכה היינו משום לפי' לגורך אדם.

מה הועילו ראשה ורובה של פרה. ות"ת הועילו בזקיטו מנא ונקיט לה לאמר לעיל דשרי ובריימא מיילי בללה ונקיט לה בשמוכה לעיל וי"ל דרך ענן משמע ליה לא יאמר אפילו בזקיטו מנא ונקיט לה אי נמי שבירת ליה בזקיטו מנא ונקיט לה לא בעינן לשאר ורובה:

אחוי ליה הנך מתוותא. משמע דבפירי קטנים מקרו ממוותא דהואיל ולא היו ידועים מבלל דקטנים היו ובפרק קמא דבמרן (ד' ז.) קרי לעיירות גדולות מתוותא דקא אמרי' מתוותא דאמרעא דישראל קא חשיב גבי קינה וזימונה ועדעדה ומתוך בן נראה לאין להקפיד מה שבותבין בגט מתא פלוני בין עיר גדולה בין עיר קטנה ומיהו בקונטרס פי' בהן מתוותא עיירות חריבות ולפי זה אין ראיה דשמא גדולות היו ולפי שבחרבו לא היו ידועות:

אחד משלשת אלפים ומאתים בתורה. בסלוק [10] אז ראית ובפרת יפד רבי אלישזר הקליר אלפים ואלבע מאות בעולם מאריבה וזהו לפי שעושה זרת אלים אמה בשני אינה אמה ושיריים. וכאילו הללו תלתא פרסי חדא מדינה היא, (כיון) [בגון] דלית ביניהו (הרחקה) יתר (רחק) משבעים אמה ושיירים בתחנן וכן שלשה בפרים המשולשים אם יש בין שנים החיצונים קמ"א אמה ושליש אמה עשה האמצעי את שלשתן להיות אחד. בת' לבל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד, א' דוד ולא פירשו. וכן איוב, וכן יחזקאל, עד שבא זכריה בן עדו ופירשו. ויאמר אלי מה אתה רואה ואומר אני רואה מגילה עפה ארבה עשרים באמה ורחבה עשר באמה וכי פשטת לה הויא לה עשרין בעשרין וכתיב היא כתובה פנים ואחור וכי קלפת לה כמה הויא לה ארבעין בעשרין וכתיב [8] מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וגו' נמצא כל העולם כולו אחד משלשת אלפים ומאתים בתורה ואמר רב חסדא דריש מרי בר מר מאי דכתיב [9] והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל ה' הדוד (ה) אחד תאנים טובות מאד כתאני הבכורות

מטפס ועולה. בתמיה. הרי הועילו למלאות מן הכור שהוא רשות היחיד: **אין בורגנין בכנכל.** למאי בכיצד מעברין (לקמן ד' נה.): **אם היו בורגנין חוץ לעיר בתוך ע' אמה ושיריים מתעברין עמה ומולדין תחוס העיר אפי' הכלן ומה הן בורגנין שוכות שעושין שומרי העיר ואינו דבר קבוע וקאמר ר' ירמיה להקך בורגנין אין בכנכל כלו' ואין מתעברין עם העיר לבנכל אימא בידקי למיל ושטפי להו הלכך לא חשיבי מידי: בחוף לארן.** בשאר ארלות לבד מבבל: **דלא שכיחי מפיבחא.** להיות תלמידים הולכים מעיר לעיר ללמוד תורה ופסי בירלות לא הותרו אלא לעולי רגלים ולכיולא בהן שהולכין לדבר מלוה: **דשכיחי גבי.** דגבי להו הלכך לא חשיבי להיות בתים: **דשכיחי מיל.** ולא הותרו פסי בירלות אלא למקום שהיכין מי גשמים לכנסן ולשתות מהן לאיכא דוחק: **אמרי דקאתיסיבו מכרגא לבי ניסבתא דניסן.** שמעתי שהומרי' עליכם שאתם בחין מברגים לבי כיסבתא דלבילא בשבת. מקום היה בבבל שאם היה מתפלל לבילא דלבחיבו) וכוין פתיחן ליה בעלייתיה: **אמאי קא אמריבו אבורגנין.** שיש בורגנין משבעים אמה לשבעים אמה: **מפוסף.** עיירות חריבות ושאתרו שם מחילות מן הבתים ואמרי' התם בפ' בילד מעברין (שם נה:) נפש שלא נפרלה דהיינו מלבת קבר מתעברת עם העיר ואע"פ שאינה בית ממש: **בשבעים אמה ושיריים.** שני שלישי אמה דהוי שיעור בית סאתים כמלר המשכן כדאמרי' לקמן (ד' מז.) נותנין קרפף לעיר לכל שבעים אמה ושיריים שמוך לעיר הוי עיר: **גל מכלה דאיכי קן.** לקוף) כל דבר יש קן למנוף קופו לבל מלוחך דמבזה מאד ואין קן לתכלה שלה: **גת פירשו.** מיזהו קן שיעורו: **ויפרוש לוחה לפני.** מגילת תורה שבעל פה הרלתו: **וכן הוא אומר.** לקיים לשון פורענות הוא: **והגה.** לשון שמחה: **עשרים באמה.** אמה[ם] של הקדוש ברוך הוא: **ורחבה עשר.** כשהיא עשה היינו כפולה: **כי פשטה.** לכפילתה הויא עשרים בעשרים: **כי קלפה נה.** דתניא קליפה זו ברחב מביריתה שיהא כל כתיבה מלא לחלד: **הויא נה ארבעי.** חורך ברוחב כ': **ושמיט בזרת תכן.** מדת עולם [9] חלי אמה על חלי אמה לא וחשוב כמה חלי אמה על חלי אמה יש בגגילה ותמלא שלשה חלפים ומחמיש כילד עשה מעשרים אמה רוחב לרועות של רוחב חלי אמה הרי כאן מרבעים לרועות וכל אחת מרבעים אמה לאורכה של מגילה הרי אלף ושש מאות אמה חורך שהן שלשה חלפים ומחמיש זרתות: **דודאי מחנים.** קירות נחושת מלאות תמנים: **מועדים.** מוכנים:

הכבורות

רבוע יהיה כפול מרבע יהא עיף. כי פשטת לה כמה הויא עשרים בעשרים. והיא כתובה פנים ואחור. כי קלפת לה, ומשורת ליה לאחור בהדי פנים, כמה הויא ארבעין בעשרין, וכתיב שמים בזרת (תיקן) [תכן]. נמצא העולם כולו זרת על זרת [שהן] ארבעין אמה בעשרין משתכה (בברייתא) [בתברייתא] ת"ח אמה. וכל אמתא אית בה ד' זרתות ב' זרתות אורך וב' זרתות רוחב, נמצא ארך המגילה שלשת אלפים ומאתים זרת ברוחב(ו) זרת. וזו היא שיעור התורה. נמצא שיעור העולם זרת. והוא משלשת אלפים ומאתים זרת חלקים בתורה. **הדוד (ה)אחד תאנים (טובים) [טובות] מאד אילו צדיקים גמורים**

מסורת הש"ס

ה) ער' תוס' פסחים ב. ד"ה יכנס ותוס' ב"ק ק. ד"ה לעולם, ג) [לעיל כ:], ג) [סח], ד) [כפ"ה: לתנוך], ה) [תוספ' ד"ה אמר כל'], ו) [לעיל ו'], ז) כפ"ה: לסוף, ח) כפ"ה: כתמהו, ט) [כפ' קלקס], י) [וע"ע תוס' מנחות לה: ד"ה וכמה],

תורה אור השלם

1. לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד:
תהלים קיט צו
2. אֲרֻכָּה מֵאֶרֶץ מִדָּה וּרְחָבָה מִנִּי יָם:
איוב יא ט
3. וַיִּפְרֹשׂ אוֹתָהּ לְפָנַי וְהִיא כְתוּבָה פָּנִים וְאָחוֹר וְכָתוּב אֵלֶיהָ קִנִים וְהֶגֶה וְהִי:
יחזקאל ב י
4. קִינָה הִיא וְקוֹנְנוּהָ בְּנוֹת הַגּוֹיִם תְּקוֹנַנְהָ אוֹתָהּ עַל מִצְרַיִם וְעַל כָּל הֲמוֹנָהּ תְּקוֹנַנְהָ אוֹתָהּ נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹהִים:
יחזקאל לב טז
5. עֲלֵי עֶשׂוֹר וַעֲלֵי נֵבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר:
תהלים צב ד
6. הוֹי עַל הָוֹה חָבוֹא וְשִׁמְעָה אֵל שְׁמוּעָה תּוֹדִיעֵה וּבְקֹשׁוּ חָזוֹן מִנְּבִיא וְתוֹרָה תֹּאבֵד מִכֹּהֵן וְעֵצָה מִזְּקֵנִים:
יחזקאל ז כו
7. וַיֹּאמֶר אֵלַי מָה אַתָּה רֹאֶה וָאֹמַר אֲנִי רֹאֶה מְגִלָּה עָפָה אָרְכָּהּ עֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרָחְבָּהּ עֶשֶׂר בָּאַמָּה:
זכריה ה ב
8. מִי מָדַד בְּשָׁעָלוֹ מַיִם וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת תִּכֵּן וְכָל בְּשֶׁלֶשׁ עֲפַר הָאָרֶץ וְשָׁקַל בְּפֶלֶס הָרִים וּגְבָעוֹת בְּמֹאזְנָיִם:
ישעיהו מ יב
9. הִרְאַנִי יְיָ וְהִנֵּה שְׁנֵי דּוּדְאֵי תְאֵנִים מוּעָדִים לִפְנֵי הֵיכַל יְיָ אַחֲרֵי הָגְלוֹת נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת יְכָנְיָהוּ בֶן יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶת שָׂרֵי יְהוּדָה וְאֶת הֶחָרָשׁ וְאֶת הַמַּסְגֵּר מִירוּשָׁלִַם וַיְבִאֵם בָּבֶל:
ירמיהו כד א-ב

הגהות הב"ח

(ה) גמ' מטפס ויורד אינו אלא אמר רב יוסף אמר ר' יהודה אמר שמואל. נ"ב ע"ל רשם דף כ"ג: (ב) תוס' ד"ה אמר וכו' וכן מגיין לו ואם קובר דובל בשלש עפר האמן שליש דהיינו אמה דהוא עלמו וכו' משמע דאמנע שליש דהיינו:

גליון הש"ם

גמ' א"ר יהודה אמר שמואל לא הותרו פסי בירלות. עיין שבת דף נט ע"ב תוס' ד"ה אפי' ב"ק ק: רש"י ד"ה ושמים. חצי אמה על חצי אמה. עיין לעיל דף ד ע"ב ברש"י ד"ה אלו הלכות:

לעזי רש"י

קרפי"ר [נרפי"ר]. לוחול.

רבינו חננאל

מטפס ויורד ושותה מטפס ועולה. פי' מטפס מסתרך מלשון שממית בידים תתפש, והיא בהיכלי מלך. ואם הבורות רחבים שאין יכולין לטפס ולירד אפילו לאדם נמי. פי' אם היו הבורות רחבות שאין אדם יכול ליטפס ולירד מותר למלאות גם לאדם. **ולא ימלא אדם ויתן לפני בהמתו אבל ממלא הוא ושותה והיא שותה** מאיליה. ואקשינן א"כ מה הועילו ראשה ורובה של פרה, ואוקמה אביי באיבוס העומד ברשות הרבים. איני והא אמרינן משמיה דשמואל לא הותרו פסי בירלות אלא לבאר מים חיים בלבד, ואי להבהמה מים חיים לאדם. ושנינן דיילמא בענין כענין מידי דחזי דחזי לאדם. איכא דאמרי אמר **רב** ירמיה **בר אבא** אמר **רב** אין בורגנין, **ולא פסי בירלות לא בבבל ולא** בחוצה לארץ. פי' בורגנין כמין שובכין עשויין בשדות לאצנ[ו]ר בהן תבואה, ובמקום שמצויין בידקי דמיא דזימנין דסילקי ושטפי להן לא עבדי. וכן א'(יסי) חיישי[ן] משום גנבי לא שבקי פירי בבורגנין. הילכך בבבל דשכיחי בידקי דמיא [ו]בחוצה לארץ דשכיחי גנבי לא עבדי בורגנין. פסי בירלות נמי בבבל שכיחי מיא בכל מקום ולא צריכי להשקות ממי הבארות, ובחוצה לארץ נמי לא שכיחי מתיבתא ולא צריכי רבים למיתי לפירקא, במקום עולי רגלים. א"ל **רב חסדא** למרי בריה דרב הונא אמרי דקא אתיתו בשבת מבי כוש לבי כנישתא דדניאל ג' פרסי אמאי סמכיתו אבורגנין, והא אמר אבוה דאימך אין בורגנין בבבל. כלומר **נפק אחוי ליה הנהו** מתוותא. פי' כגון כפרים שסמוכין זה לזה בתוך ע' אמה ושיירים. וכאילו הללו תלתא פרסי חדא מדינה היא, (כיון) [כגון] דלית ביניהו (הרחקה) יתר (רחק) משבעים אמה ושיירים כדתנן וכן שלשה בפרים המשולשים אם יש בין שנים החיצונים קמ"א אמה ושליש אמה עשה האמצעי את שלשתן להיות אחד. כת' לבל **תכלה** ראיתי קץ **רחבה מצותך מאד**, א' דוד ולא פירשו. וכן איוב, וכן יחזקאל, עד **שבא** זכריה בן עדו ופירשו. ויאמר אלי מה אתה רואה ואומר אני רואה מגילה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה. פי' עפה כפולה כדתתרגמינן

עין משפט נר מצוה

טז א מיי' פי"ז מהל' שבת הל' ל:
יז ב ג ד מיי' שם הל' ל והלכה לב:
יז ה מיי' פכ"ח מהל' שבת הלכה ג סמג לאוין סה טוש"ע ס"ח סי' שלח סעיף ו וסעיף ז בהגה):